

Overweging bij Matteüs 17: 1-20

Zondag 3 september 2023

Ds. Dick Snijders

Berg	<p>Gemeente van Christus, We hebben gelezen dat Jezus met een paar leerlingen een berg op gaat. De berg is bij uitstek een plaats om God te ontmoeten. Je bent daar wat dichterbij de hemel. Grote zorgen die je beneden hebt, lijken van bovenaf heel klein. Het is net alsof alle dagelijkse beslommingen van ons afvallen. De ontspanning die we in de bergen ervaren, zouden we graag vast willen houden, ook in het gewone leven.</p>
Hemel	<p>Maar dan: Jezus begint een hemels licht uit te stralen. Mozes en Elia zijn er ook bij. Zij zijn in gesprek met Jezus. Waarover praten zij die drie daar op de berg? Daar worden we niet over geïnformeerd. Kennelijk gaat het over deze vertrouwdheid. Het is een mysterieus tafereel, omdat we er niet goed raad mee weten om op deze aarde iets van de hemel te ervaren. We hebben er geen woorden voor en we weten niet wat we moeten doen.</p>

	<p>Petrus weet het ook niet.</p> <p>Hij zegt:</p> <p>‘Heer, het is goed dat wij hier zijn.’</p> <p>‘Als u wilt zal ik hier drie tenten opslaan, een voor u, een voor Mozes en een voor Elia.’</p> <p>Dat is mooi gezegd, Petrus, maar waar haal je zo gauw drie tenten vandaan?</p>
Tenten	<p>De tenten waarover Petrus spreekt, kunnen we verstaan als fysieke, stoffelijke, aardse gestalten voor dit hemels licht.</p> <p>Het is zo verwarrend, dat de verlichting tegelijk verduistering is.</p> <p>De verlichting is tegelijk verduistering, omdat het zo moeilijk te begrijpen is.</p> <p>Doordat het zo moeilijk te begrijpen is, gebruiken we de verkeerde beelden of de verkeerde woorden.</p> <p>Soms is het beter even niets te zeggen of te denken, maar alleen stil te zijn en te aanschouwen.</p>
Wolk	<p>Dan komt er een wolk.</p> <p>een stralende wolk die schaduw geeft.</p> <p>De schaduw van een stralende wolk glijdt over hen heen, zegt de evangelist.</p> <p>Hoe kan dat nou, is het schaduw of is het licht?</p> <p>Uit de wolk klinkt ook een stem.</p> <p>De stem noemt Jezus de geliefde zoon waar Hij vreugde aan beleeft.</p>

	<p>De wolk blijkt dus een verschijning van God te zijn. Als God in een wolk verschijnt, zou de wolk meer licht moeten geven dan de zon. Met psalm 36 zingen we immers: “Bij U, HEER, is de levensbron, Gij doet ons klaarder dan de zon het licht der wereld schouwen.” Waar komt dan die schaduw vandaan?</p>
Verduistering	<p>In het goddelijke licht zien we net zo weinig als in volslagen duisternis. Ons aardse leven speelt zich af tussen die twee uitersten.</p> <p>Beide uitersten zijn ronduit beangstigend. Wie van ons stervelingen zal God zien en staande blijven? De leerlingen werpen zich neer als ze de stem horen. Van angst gaan ze plat op hun gezicht. Ze zien in de hemel en wie zal in de hemel kunnen kijken en leven? Het licht, het grote licht is een onverdraaglijk licht. In verborgen gestalte kunnen ze ermee uit de voeten, bijvoorbeeld als God zich laat zien in een gewoon mens.</p>
Lijfelijk	<p>Dan raakt Jezus hen aan, stoffelijk en concreet. Het is weer gewoon Jezus.</p>

	<p>Het is weer gewoon een hoge berg. Het is weer bekend terrein. Maar in een fractie van de tijd hebben de leerlingen Jezus in zijn ware gedaante gezien. Hij is van hemelse oorsprong, de Mensenzoon, de Zoon van God. De leerlingen hebben het volle licht gezien. Een ervaring die niemand begrijpen kan die het niet zelf ervaren heeft. Ze kunnen en mogen het met niemand delen. Nog niet, later. Later als de Mensenzoon uit de doden is opgewekt. Jezus vertelt hen dat Hij, de Mensenzoon, als gewoon mens zal lijden en gedood zal worden. Het vuur lijkt gedoofd. De aardse duisternis lijkt het goddelijke licht in haar greep te hebben. En toch niet. Het graf zal openbreken. Jezus staat op tussen de doden vandaan. En dan kan de kracht van dit goddelijke licht alom verkondigd worden.</p>
Dwaallicht	<p>Tot die tijd doen we het met minder; met de weerschijn van een ander licht, het kleine licht. Beneden is er een aardse vader die spreekt over zijn zoon. Aan die zoon beleeft hij niet veel vreugde. Kijk, zegt de vader, mijn zoon wordt getrokken wordt door het kleine licht,</p>

	<p>het licht van de maan; een dwaallicht. Hij lijdt eronder, hij valt in het vuur, hij valt in het water. Dan eens heet, dan eens koud. Geen richting, geen lijn, geen leven. Hij vervalt in uitersten. Het is alles of niets. Hij is òf laaiend enthousiast òf zo cynisch dat hij elk enthousiasme dooft.</p>
Demon	<p>Er zit een demon in de jongen. Die demon moet eruit. Jezus spreekt hem op strenge toon toe. We weten niet wat Hij zegt, maar het blijkt te werken. De jongen is genezen.</p> <p>We kunnen eraan zien dat als we ervaringen hebben van dicht bij God te zijn, dat we niet onkwetsbaar zijn. Er is ellende waar we doorheen moeten. We weten dat het er is en soms ook hoe het komt. Het maakt ons bedroefd; en lijden we eronder. We zijn aarde met de aarde. Van die aarde zouden we ons soms willen bevrijden.</p>
Groot geloof	<p>Jezus verwijt de mensen dwars te zijn en te weinig geloof te hebben. Dat klinkt kwetsend en onbarmhartig.</p>

Dit is toch de wereld zoals we die kennen?
Jezus zegt zijn leerlingen macht toe om bergen te verplaatsen, als ze maar genoeg geloof hebben.
Je leest ook weleens iets over positieve energie, over de kracht van positief denken.
Daar zit wel iets in, maar het lost niet al onze problemen op, niet in deze wereld.
Persoonlijk kom ik daar geloof voor te kort.
En ik bevind me in goed gezelschap.
De apostel Paulus zegt:
'... al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn.' (I Kor. 13: 2)
De liefde gaat dus boven het geloof uit.
Of moeten we zeggen: liefde is een groot geloof?
Amen.